

ת"פ 27782/08/11 - מדינת ישראל נגד מ א

03 נובמבר 2014

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 27782-08-11 מדינת ישראל נ' א
בפני כב' השופטת גלית ציגלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מ א

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ואסים באדר

ב"כ הנאשם עו"ד רועי לנג

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על פי הודאת הנאשם אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בת"פ 60868-01-14 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין וכן מרשיעה אותו במב"ד 406220-11 עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה בעבירה של תקיפה ואיומים כלפי אחותו, אירוע שהתרחש ביום 19.3.11.

במסגרת הסדר בין הצדדים תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן.

הנאשם התייצב בשירות המבחן ומהתסקירים שהתקבלו במהלך התקופה ניתן היה להבין כי במצבו הוא זקוק לעזרה וטיפול, אלא שלא נמצאה מסגרת טיפולית מתאימה ושיתוף הפעולה היה מוגבל, חלקו בשל מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם ובסופו של דבר ביום 11.5.14 התקבל תסקיר סופי לפיו מצבו הרפואי של הנאשם הוא מורכב והוא אינו צורך אלכוהול ואינו מתנהג עוד באלימות.

על רקע ההדרדרות במצב הרפואי והשינוי שחל בהתנהגותו של הנאשם במהלך השנה האחרונה, הגיעו הצדדים לידי הסדר- כך שהנאשם יצרף שני תיקים נוספים, אחד שעניינו איומים כלפי אחיו מיום 1.10.11, והשני עניינו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש מיום 21.12.13.

ההסכם בין הצדדים כלל הסכמות עונשיות והם ביקשו כי ביהמ"ש יגזור עליו עונש של מאסר על תנאי והתחייבות.

הצדדים היו מודעים לכך כי מדובר בעונש שאיננו בגדר מתחמי הענישה, והוא חורג מהרף המקובל לעבירות ולצירוף אישומים כפי שעשה הנאשם, והם הסבירו את ההסדר במצבו הבריאותי הקשה של הנאשם, בשיחות עם בני המשפחה אשר אישרו את השינוי הממשי שחל בהתנהגותו כלפיהם, את העובדה שהנאשם אינו מבצע עבירות נוספות מזה זמן וכי הם התגייסו לסייע לו ככל יכולתם.

הנאשם יליד 1986, ללא עבר פלילי, הודה וצירף את כל התיקים הפתוחים כנגדו.

מתוך התסקירים עולה תמונה של משפחתו של הנאשם, הרקע לביצוע העבירות, שתיית אלכוהול בצורה מופרזת ובלתי נשלטת והתנהגות אלימה כלפי בני המשפחה. עוד עולה, כי הנסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי נכשלו למרות ההזדמנויות שניתנו לו.

מתוך טיעוני הצדדים עולה כי הכשלון באותו הליך טיפולי מקורו במצבו הבריאותי של הנאשם, ובחוסר יכולתו לשתף פעולה בשל ניתוחים ואשפוזים שעבר.

בחנתי את ההסדר המוצע בין הצדדים, וכפי שצינתי מדובר בהסדר מקל מאוד שאינו עומד ברף הענישה המקובל.

השאלה היא אם יש מקום לחרוג במקרה זה מהענישה ההולמת הקבועה בחוק.

ביהמ"ש בדרך כלל מכבד הסדרי טיעון אם הם עומדים בקנה מידה של סבירות, ועליו לבחון בקפידה הסדרים שנראים כחריגים. הנסיבות במקרה זה הן אכן חריג. הנאשם מצוי בהליך טיפולי לא פשוט, הוא אינו מבצע עוד עבירות ובני משפחתו ששוחחו עם התביעה הביעו רצון ונכונות לסייע לו הן במצבו הבריאותי והן בכל הנדרש כדי לשקמו.

בנסיבות אלה, ולמרות מה שציינתי לעיל, תינתן לנאשם הזדמנות בהתחשב במצבו, באופן שההסדר יכובד כחריג וכיוצא מן הכלל.

לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 לתקופה של שנתיים, וההתחייבות היא שלא יעבור את העבירה בה הורשע או כל עבירה של אלימות.
לא תחתם ההתחייבות ירצה הנאשם 21 ימים תמורתה.
- ד. המוצגים יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

התיק הקבוע בפני כב' השופט טרסי 11.11.14 מבוטל.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר , שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני